

3.12.2023 - 1. neděle adventní – Volání po návratu k Hospodinu

Čtení: Zachariáš 1,1-6 a 9,9-12

Písňe: 1. Otevřete brány hradeb kamenných; 2. Poslal Bůh anděla; 3. Tobě Pane dík, že dal jsi; 4. Do Tmy na svět; Králů Král a Pánu Pán – Má duše velebí Pána; SVP – 463 - Jakož o tom proroci; 5. Brzy přijde den, kdy nás přivítá náš Pán

„Rozjáš se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. „Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen.“ Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země. Zach. 9, 9-10

Tváří v tvář tomuto čtení vyvstává otázka: Jak máme my, lidé 21. století, číst Bibli? Někdy se snažíme vidět doslovně to, co je v ní symbolické, a naopak chceme hledat doslovnost v textech, které tvoří její poetický šat!

Prorok Zachariáš a jeho kniha nám dávají předpoklad k tomu, abychom si takovou otázku položili. Vždyť Zachariášova kniha, která obsahuje prvky starozákonní apokalypsy, je plná vizionářských obrazů, jako je tento: V noci jsem viděl, hle, muž sedí na ryzáku, stojí mezi myrtovím v hlubině a za ním koně ryzí, plaví a bílí. Zeptal jsem se ho: „Co to znamená, můj pane?“ Boží posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl: „Já ti vysvětlím, co to znamená.“ A muž stojící mezi myrtovím pokračoval: „To jsou ti, které vyslal Hospodin, aby procházeli zemí.“ (Zach. 1, 8-10.)

Jezdec v údolí myrty... je charakteristickým rysem prorockých vizí, který se postupně rozvíjí a nachází své konečné završení v poslední knize Bible jako čtyři jezdci apokalypsy známé jako Zjevení svatého Jana. Bibli, Písmo svaté, jsme obdrželi jako dědictví, jako záznam zkušenosti lidstva s kontaktem s Věčným Bohem. **My jsme dnes pouze ZÁLOHOVATELÉ (DEPOZITÁŘI)** - "osoba nebo instituce, která má pocit, že uchovává a chrání nějakou tradici, myšlenku nebo tajemství" - **Bible, nikoli její vlastníci.** Nemáme na ni žádná autorská práva! Naší výsadou a úkolem je číst Bibli správně, v souladu s historickým a teologickým kontextem, s ohledem na výsledky mnoha generací křesťanů v jejím chápání. Ačkoli i takzvaná "tradice" čtení Bible má své meze – jako evangelíci, protestanti -, musíme to mít neustále na paměti.

Vizionářské dílo proroků je překvapivě doslovné, ale někdy také alegorické, abstraktní. To, co nacházíme v 9. kapitole, je však stejně nápadné svou poetičností jako neslýchanou přesností: Rozjáš se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. (Zach 9,9).

Jeruzalém! Kolikrát vítězové – nejrůznější dobyvatelé na bílých koních – vjížděli do bran věčného města! Jedním z posledních byl pravděpodobně německý císař Vilém II, který tak v roce 1898 učinil s velkou slávou a vstoupil do města jako poutník, poslední křižák... Zanechal však v tomto městě vznešenou stopu. Dodnes se v centru starého Jeruzaléma nachází luteránský kostel Vykupitele a na vrcholu Olivové hory stojí nemocnice pojmenovaná po jeho manželce Augustě Viktorii. V roce 1914 naopak vstoupil do bran města turecký

nacionalista Džamel Paša, kterého si historie zapamatuje jako "řezníka", protože vládl krvavě, terorem a popravami, zejména Arménů.

Na podzim roku 1917, po skončení 400 let trvající osmanské okupace, britský generál Edmund Allenby, který se blížil k Jeruzalému... obezřetně sesedl z koně a prošel Jaffskou bránou pěšky.... Generál Allenby měl tehdy říci: Mám vjet do města na koni, když můj Pán Ježíš Kristus sem přijel na oslu? Tím dal jasně najevo, že chce jít v pokoře a vzpomínkách za Tím, který se v tomto městě dal ukřižovat! Ano ... v adventní pokoře a soustředění ...

Podívejte se – jak se zde v kolektivní paměti lidstva počítá jen tento jediný vstup: vstup Ježíše z Betánie. ...na oslu, na oslím hříběti....

Ježíš cestoval na oslu a s rozechvěním přijímal pocty lidu, byl to jeho skutečný triumf? Mohli lidé, kteří ho v tu chvíli vítali, vědět, že to, co zpívají a křičí na jeho počest, je skutečně pravda – ale že se tato pravda musí teprve zhmotnit tak neuvěřitelně dramatickým způsobem, mohli tušit, že se tak stane skrze kříž na Golgotě?

... zaslíbení. Zde vidíme, jak je Bible přímo prodchnuta mimořádnými obrazy, přísliby a nesmrtelnými výroky; všechny tyto předobrazy, prorocké přísliby mají hluboký smysl a neustále nám nastiňují cestu. Možná Bibli někdy nerozumíme, možná ji neobsáhneme svou analytickou myslí, na tom není nic špatného, není to žádné drama, dejme si čas – pochopíme! Vlastně správněji – dejme Duchu svatému čas, aby na nás působil, udělejme z něj svého učitele, rádce a naše duchovní oči se otevrou!

Polský spisovatel a básník, autor mnoha cenných křesťanských textů, Roman Brandstaetter, vzpomínal: Jako židovský chlapec nerozuměl biblickému textu, který si pod láskyplným dohledem svého dědečka pracně četl v hebrejském originále. Bylo to pro něj těžké a dědeček mu tehdy říkával: "nerozumíš? víš - chytřejší lidé než ty také nerozumí, jde o to: - pamatovat si!"

- A my se touto radou řídíme! **Je třeba nosit obsah Písma v sobě, uchovávat v paměti všechna ta Slova, která dávají život!**

Ať se v našem vědomí neustále buduje obraz slavnostního setkání s Pánem Ježíšem u bran věčného Jeruzaléma! **Celá podstata ADVENTU = je očekávání setkání, příprava na setkání.** Dnes nás reklamy zoufale nabádají, abychom připravili nádherné Vánoce, zde pro sebe a své blízké, abychom naplnili své domovy vytríbenými vůněmi, abychom vyzdobili své stoly – protože taková chvíle je v roce jen jedna!

Mezitím se vlastně **máme připravovat na nádherné setkání s Pánem adventu.** Je to touha po stavu, v němž: a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ (Zj 21,4). Pamatujme, že advent je znamením připomínajícím, že ... " brzy přijde den, kdy uvidíme Krále slávy, uvidíme Krále slávy, aleluja, aleluja, brzy uvidíme Krále slávy" (Keith Greene). Na závěr dnešních bohoslužeb budeme zpívat.

Ať je tedy slovo "advent" - v nás vždy spojeno se slovy "Aleluja + Hosana", neboť, je dobré klanět se tomu, který nám neustále posílá pozvání " a národům vyhlásí pokoj" Amen

Pokojné prožiti ADVENTU v očekávání na Pána Ježíše Krista přeje Štěpán M.